

ten nægtede at gaa med Klage til Kaptajnen. Man kunde saa tænke sig, at dette Forbud kun var et Forbud om at forlade Stuen under Pudsningen, men Soldaterne gøre gældende, at de maatte faa det Indtryk, at det gjaldt selve Anmodningen om at gaa til Kaptajnen for at klage, og saa forsøgte de ikke oftere at træffe Kaptajnen i den Anledning. Det er den Rettelse, jeg for alle Tilfældes Skyld finder Anledning til at gøre til det ærede Medlems Fremstilling.

Med Hensyn til den ærede Ordførers sidste Udtalelser om, hvad man vil bruge disse Oplysninger til, som dette Udvalg skal skaffe, vil jeg sige, at naar han gør gældende, at man vil hindre, at Jurisdiktionsmyndigheden ved de militære Afdelinger for Fremtiden forlægges op til Krigsministeriet, kan jeg ikke forstaa det, for jeg kan aldeles ikke indrømme, at man i dette Tilfælde har forlagt Jurisdiktionsmyndigheden op til Krigsministeriet, hvad netop er det, som det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds gør gældende. Selv om det er sagt ogsaa af Medlemmer udenfor Højre, f. Eks. af det ærede Medlem fra Højrup (Deuntzer), kan jeg, som dog ogsaa kender denne Slags Enkeltheder, ikke indrømme, at man ved denne Lejlighed i nogen som helst Grad har flyttet den militære Jurisdiktionsmyndighed op til Krigsministeriet. Jeg er overbevist om, at den højtærede Minister vil være i Stand til med Styrke at gøre det samme gældende.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(*N. P. Jensen* [Københavns 3die Valgkreds]): Jeg vil nødig fortsætte Forhandlingerne om disse Enkeltheder, men kun gøre gældende — jeg appellerer i den Henseende til alle ærede Medlemmer, ogsaa til det ærede Medlem, der sidst talte —, at da jeg sidst talte og resumerede alt, hvad der var kommet frem, nævnedes jeg som første Punkt, at der ikke forelaa noget som helst om den Forseelse, der skal have været begaaet af den Premierløjtnant, som havde lagt Øvelserne til Rette. Jeg sagde, at dette var en formildende Omstændighed, og jeg nævnedes som det andet Punkt, at to af det ærede Medlem navngivne menige havde henvendt sig til Premierløjtnanten for at faa en Besværing fremsat til Kaptajnen over, hvad der var sket, og at det var blevet forhindret. Dertil sagde jeg, at det var den anden formildende Omstændighed. Saa det er mig aldeles umuligt at se, at det ærede Medlem har

Ret. Jeg kalder dette Pindehuggeri, det er et Udtryk, som det ærede Medlem har brugt tidligere.

Jeg kan ikke indse rettere, end at det sidste Spørgsmaal maa foreligge klart for alle efter den Maade, hvorpaa jeg har citeret en Udtalelse af min ærede Nabo, det ærede Medlem fra Højrup (Deuntzer), under Henviisning til den Fortolkning, han gjorde gældende af den militære Straffelovs § 129, der er et Hovedpunkt i Øjeblikket. Men, som sagt, jeg vil nødig ind paa at begynde forfra at diskutere Spørgsmaalet om Odense-Sagen, som i Virkeligheden er afgjort, og med Hensyn til hvilken det skal have sit Forblivende ved, hvad der er sket.

Marott: Jeg ønsker heller ikke at komme ind paa en Debat om Enkeltheder vedrørende denne Sag, men jeg har haft god Grund til at fremhæve, at den ærede Ordfører alligevel har refereret forkert, hvad jeg sagde under den tidligere Debat angaaende Forholdet med de to menige, som vilde gaa til Kaptajnen og klage. (*N. P. Jensen:* Skulde jeg have refereret galt, er det i alt Fald ikke med Villie. Det ved det ærede Medlem). Nej, jeg tror heller ikke, det ærede Medlem har gjort det med Villie, for i og for sig var der ikke synderligt at opnaa for ham, selv om han med Villie vilde referere forkert i dette Tilfælde. Men jeg ved, at hvis jeg ikke rettede det, kunde jeg risikere, at det senere, naar denne Sag kom til Forhandling, blev fremhævet, hvad det ærede Medlem har sagt, og at det var sagt, uden at jeg gjorde nogen Indsigelse derimod.

Slengerik: Jeg har begæret Ordet i Anledning af, at det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (*N. P. Jensen*) stærkt pointerede ikke alene, da han havde Ordet første Gang, men særlig, da han igen fik Ordet, at en af de Ting, man skulde have Oplysninger om ved Hjælp af dette Udvalg, var, hvordan Generalauditøren stiller sig til Spørgsmaalet om Krigsministerens Stilling til Jurisdiktionschefens Paataaleret. I Anledning af, at det ærede Medlem tillægger dette Spørgsmaal og den Besvarelse, man eventuelt kan faa fra Generalauditøren, saa stor en Betydning, vil jeg sige, at Generalauditørens Besvarelse af dette Spørgsmaal og hans Stilling til det ikke for mig er nogen absolut autoritativ Besvarelse af dette Spørgsmaal under de Omstændigheder, hvorunder det foreligger i Øjeblikket.